

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 4 frt.
 Félévre . . . 2 frt.
 Negyedévre . . . 1 frt.

Megjelenik e lap hetenkint vasárnap, egy iven.

E lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzügyi közlemények a kiadó-hivatalhoz küldendők.

Szentési Lap.

Vegyes tartalmu hetiközlöny.

Hirdetési árak:
 A három hasábra terjedő petícióról egyszeri hirdetésnél 18 kr., a két hasábról 12 kr., az egy hasábról 6 kr. számítatik.

A „Nyit-tér”-ben a három hasábról petícióról igrtatási díja 15 kr. o. é.

Bélyegdíj minden egyes beíratásnál 30 kr.

Bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Egyesüljünk!

Hogy ismét és újra iparügyekkel foglalkozunk, annak oka? — Tán nem is kell okát adni. Sokkal fontosabbnak tartunk minden a közgazdaság körébe vágó kérdést, semhogy azt is indokolnánk, miért foglalkozunk vele.

Az általános ipartársulat jövőjéről van szó, a társulat jövőjéről tehát, mely hivatalos helyi összes iparosainkat egyesíteni egy szövetségben. Mily nemes földadatai, mily szép céljai lesznek e szövetségnek, azt elég részletesen elmondtuk lapunk egyik legközelebbi számában. Ismételtetni pedig nem akarunk.

Most, az általános ipartársulat megalakulásának küszöbén, egészen más irányban óhajunk ez ügghöz hozzászólni.

Sokan azok közül, kik a nagy társulat létesítésén fáradoznak, kik — legyünk elismeréssel — valóban a kitarítás biztosítékát nyújtó buzgalommal fogtak a sikerre érdemes munkához, — kétkednek a fölött, valjon minő eredménye lesz a megindított mozgalomnak. És mi, kik ismerni véljük a hangulatot és tudjuk azt is, hogy nem épen csekély számmal vannak itteni mestereink között a régi céhrendszer hívei, teljesen méltányoljuk az uttorók aggodalmát. Méltányoljuk annyival is inkább, mert — megfordulván illetékes körökben — nem egy olyszerű nyilatkozatot hallottunk, mely halomra dönthető legszébb törekvéseinket.

Ilyen körülmények közt, jóllehet az eddig körözött íveket elég szép számmal irták alá oly iparosok, kik az alakítandó nagy társulatba belépni szándékoznak, — nem hallgathatjuk el abbéli aggodásunkat, hogy az általános ipartársulatban nem lesz képviselve a helyben működő kézművesek többsége. — És ez annál szomorubb volna, mert, mint már e lapok hasábjain is volt hangsúlyozva, rövid idő múlva be fog következni a társulásra való kényszerítés.

Egyrészt tehát az ügynek, másrészt pedig magának, a régi rendszer híveit képező iparosságnak akarunk szolgálatot tenni, midőn ismételve és a legnagyobb nyomatékosággal föl-szólitjuk őket ezen, a lap legfontosabb közleményei számára fönttartatni szokott helyen, hogy a most alakuló ipartársulatot egy szívvel-lélekkel pártfogolják.

Egy általános ipartársulat céljaival tisztában kell, hogy legyen mindenki. — És hogy az egyesülés, a tömeges részvét mily erőt, mennyi sikert biztosít bármely téren, — nem tartjuk szükségesnek érvekké támogatni. Amit pár év óta az ipar terén haladtunk, azt semmi egyébnek nem köszönhetjük, mint a társulásnak.

Intésünket egyes iparosokhoz intéztük. De tulajdonképen csak annyiban értünk alattuk egyéneket, mennyiben azok kisebb, magukról életelt sem adó társulatok tagjaiként szerepelnek.

Az erők eredménytelen szétforgácsolása célhoz, sikerre nem vezethet! Ezen elvitázhatlan igazság tudata vezérel, hogy föl-hívjuk a helyben fönnálló különféle ipartársulatokat, miszerint egy zászló alatt egyesüljenek. A zászló pedig ime ki van bontva. Egy általános ipartársulatnak, milyen nálunk alakulóban van, és — re-

méljük — meg is fog alakulni, nem lehet célja egyik, vagy másik szakbeli iparosok hátrányára működni. Abban mindenkinek egyforma előnye van; a szakma, a személy nem esik válogatás, megkülönböztetés alá.

Hiszen mindnyájunk végtörekvése egy- és ugyanaz: a boldogulás. Vállvetve kell tehát törekednünk elérni azt, amit eddig kisebb, számot nem tevő csoportokra oszolva — csak úgy kergettünk.

Talán hatásosabb lesz mindez, ha rimbe szedve, röviden idézzük, mint Csepreghy Ferencz mond egy legközelebb „A munkásokhoz” irt versében:

„Hödelni fog a tőke, ha szivósan,
 Ha értelemmel összetartotok;
 A társulásban végtelen erő van . . .
 — Ifju barátim csak dolgozzatok!”

* Egy szakember emel panaszt az „Ung. Ll.”-ban, hogy illetékes köröknek semmi figyelmet nem fordítanak a magyar bányászatra, mely pedig azt mind pénzügyi, mind nemzetgazdasági tekintetben a legnagyobb mérvben megérdemelné; mert Magyarország bányászata, dacára a kedvezőtlen viszonyoknak, amelyek közt jelenleg pang, nagyon is figyelemre méltó tényező — A selmeci, nagybányai és kolosvári bányászati igazgatóságok körébe tartozó bányák még mindig, noha még a legszükségesebb gondozásban sem részesülnek, évenként több mint 2600 font aranyat, 45,400 font ezüstöt, 8000 mázsa rézet, 18,000 mázsa ólmot és más érceket, összesen négy millió forint értékben szolgáltatnak, mihez a szepességi és felső-magyarországi egyéb bányákból még évente 2000 font ezüst, 9000 mázsa réz és 250 mázsa higany járul, 650,000 forint összes értékben, — nem számítva ide az Erdély- és Magyarországon levő magánbányákat.

* A pénzügyminiszter körrendeletét intézett az összes törvényhatóságokhoz a marhalevelek tárgyában, melyet a „B. Közönlöny” nov. 7-iki száma közöl. A rendelet kimondja, hogy 1876. jan. 1-től fogva marhalevelekre egyedül a kinstár által kiadandó úrlapok lesznek használandók, s a kifizött határnap után minden nem kinstári úrlapon kiállított marhalevél, habár az bélyegjeggyel el volna is látva, bélyegtelennek lesz tekintendő és az ilyen marhaleveleket kiállító közeg, vagy az azt használó fél (!) bélyeg-csovitás miatt az 1875. évi XXV. t. c. 16. §-ában megállapított bírságban marasztalendő el a pénzügyigazgatóság által.

A „N. Hirlap” írja:
 „Néhány nap óta figyelemre méltó forrongás jelei mutatkoznak a „szabadelvű párt” kebelében. A közigazgatási bizottságokról szóló törvényjavaslat, bármily ovatosan kerül is a meghasonlást okozható kérdések bolygatását, vegyontolag kezd hatni a heterogén elemekből álló kormánypártra. Az említett törvényjavaslat a kormánypárt több, és egytől egyig kitűnőbb tagjának sehogy sem bírja tetszését megnyerni. Ellenkezik egy új provizorium alkotását annál inkább, mert az időt és körülményeket alkalmasoknak találják egy oly definitívum létrehozására, mely ugy az ország állami érdekeinek, mint a jó közigazgatás követelményeinek megfelelően. A szabadelvű párt egy kitűnő és köztiszteltetben álló tagja e meggyőződésének már kifejezést is adott az által, hogy a közigazgatási bizottság tagjává szándékolta kandidációját nem fogadta el. Ma még formaszertint-mozgalomról ez irányban természetesen nem beszélhetünk. De tény az, hogy a párt számos tagja, még pedig a javából, nincs megelégedve a kormány javaslatával, hogy a rokon elemek kezdik keresni egymást. A fölött, hogy meg is fogják egymást találni, kétség alig lehet, és igen valószínű, hogy már a legközelebbi hetek parlamenti vitáiban kifejezést fog nyerni azon belső ellentét, mely a kormányi pártnak alkotó elemeit a belpolitika elvi fontosságú kérdéseiben elválasztja egymástól.”

A vámkérdés.*

I.

Ez az utolsó évtized alatt fölmerült politikai és közgazdasági kérdések legfontosabbika. Ennek helyes megoldásától függ az ország biztos fejlődése, mert az eddigi vámszerződés reánk nézve nagy hiányainak köszönhetjük, hogy közgazdasági fejlődésünk nagyon keveset haladt előre, s hogy közgazdaságunk főfaktorai nagyon szomorú, elhagyott állapotban sinlenek.

Mi természetesebb tehát, minthogy a vámszerződés megújításánál különös tekintettel kell lennünk azon kö-

* Jelen cikket Gelléri ur engedelmével vesszük át a „Szegei Híradó”-ból. Szerk.

rülményre, hogy hazánk érdekei megóva legyenek, hogy közgazdaságunk eddig gátolt fejlődése a vámkérdésnek érdekeinkhez képest leendő megoldása folytán ne csak biztosítva legyen, hanem alkalom is adassék az eddig szenvedett károk mihamarabbi kivevethetésére.

Aki figyelemmel kísérte „nagy” lapjaink magatartását e kérdésben, az nem kevésbé lehet megilletődve azon hirtelen változások által, melyeken azok álláspontja e kérdést illetőleg körösztiltult. A kérdés fontosságára való tekintettel nem lesz érdektelen, ha kissé visszapillantunk a lapoknak e kérdésben való magatartására; mert ennek változásait összegezve, magunk elé állíthatjuk a kérdés leghelyesebb megoldásának módozatát.

A volt Deák-párt lapja, a „Pesti Napló”, a legutóbbi időig előharcosa volt a „közös vámterület” eszméjének s főelve volt, hogy a közönség sérthetetlen-sége szempontjából nem szabad Ausztriától elszakadnunk. Önálló gazdasági fejlődésünket e szempontból lehetetlennek tartotta. — A volt ellenzék lapjai, a „Hon” és az „Ellenőr”, statisztikai kimutatásaikkal bizonyították a közös vámterület káros kihatását és dicséretes buzgalommal harcoltak Magyarország közgazdaságának függetlenítése mellett. Mindenáron külön vámterületet akartak.

Azonban fordult a kocka. Amitől államéletünk újraébredését vártuk, a fuzió létesült, a jobb- és baloldal megszűnt, és keletkezett a szabadelvű-párt. Az eddig egymással éles ellentétben állott „nagy” lapok egy pártba tartoztak és a „Hon”, valamint az „Ellenőr” egyet fordítottak a vámkérdésben elfoglalt álláspontjukon és csöndes átmenettel a sorompótól a közös vámterület mellé állottak, és most csupán ennek lehetőségét bizonyítják, fönttartván természetesen az egyes iparcikk- és termelvényekre vonatkozó javításokat, amelyek nélkül régebbi vámpolitikájuk teljesen illuzoriussá válhatott volna.

A „Pesti Napló” is veltik tartott egy ideig, de aztán hirtelen belátta, hogy az az igaz, amiért a „Hon” és „Ellenőr” azelőtt annyi tintát fogyasztottak, s ujjában határozottan kimondá, hogy takarékoskodás és különféle redukciónál által lehet ugyan pillanatnyi javulást elérnünk államháztartásunkban, de helyzetünk tulajdonképeni jobbrafordulását csakis az önálló vámterület által érhetjük el; ugyanily nézetben van az e kérdésben következőes „Nemzeti Hirlap” is.

November 4-én, az országgyűlés új ülészakájának megnyitása napján, a kormányelnök is nyilatkozott a vámkérdésben. Kijelenté, hogy a kormány a vám- és kereskedelmi szövetségnek méltányos, az ország általános érdekeinek megfelelő föltételek mellett való fönttartását előnyösebbnek tartja, mint külön vámterület létesítését, mely a kölcsönös represzszáliakkal gyakorlandó államgazdaszat inaugurálása lenne.

Ezen nyilatkozat után, fájdalom! le kell tennünk a külön vámterület létesülhetése iránt táplált reményeinkről. A kormányelnök nézetét nem befolyásolhatják egyes lapok véleményei s legfőjebb a törvényhozástól várhattuk volna még a vámkérdésnek önállósítását; de azon helyeslés, mely a fönnbbi nyilatkozatot kísérte, ezen várakozásunkat is kizárja.

És itt fájdalommal kell konstatálnunk, hogy hazánkban nagyon kevésre megy azok száma, akik e fontos nemzetgazdasági kérdéssel behatóan, a részletek fölöléléssel foglalkozva, tisztán, részrehajlás nélkül volnának képesek a közvéleményt a kérdés mikénti megoldására nézve informálni. Ausztriában e kérdést illetőleg számos röpirat és mű jelent meg, míg nálunk, Mudrony Soma „A vámtűgy és közgazdaságunk újjaszerzése” című tanulmányát kivéve, senkisé dolgozott ki nagyobb munkálatot ezen, az ország jövőjére nagy befolyással bíró fontos tárgyban.

A magyar miniszterelnök fönnbbi nyilatkozata most már kétségtelenné teszi a kérdés mikénti megoldását. Tehát tudjuk, hogy az önálló vámterületért már hiába esengünk, mert a kormány intenciói szerint „elö-

nyösebb a jelenlegi szerződésnek az ország általános érdekeiről gondoskodó föltételek mellett való föntartása.

Akár akarjuk, akár nem, ebbe bele kell nyugodnunk; de megnyugvásunkkal még nem szabad nézetünk kifejezéséről letennünk, mert a közös vámterület föntartása mellett is lehetnek ipari, kereskedelmi- és mezőgazdasági érdekeink különféleképpen kielégítve, és annál inkább szükségesnek tartjuk nézeteinknek e tekintetben kifejezést adni, mivel az Ausztriában legutóbb történtek, az egyes reichsráthi képviselők nyilatkozatai, nagyon kevés jóakaratot tanúsítanak irányunkban; maguk a lajtántuli miniszterek sem árultak el irányunkban semmiféle engedékenységet.

Rá fogunk tehát térni ugy ezen enunciaciókra, mint saját követelményeinkre; mert Tisza Kálmán azon szavaihoz, hogy a vámszövetség „az ország általános érdekeinek megfelelő föltételek mellett” föntartassék, nagyon sok szó fér és — véleményünk szerint — ezek után mindenki jogosítva van első sorban azon föltevése, hogy a vámszövetség föntartása csakis az ország általános érdekeinek legjobbban megfelelő föltételek mellett lehetséges.

Gelléri Mór.

Városi közgyűlés.

A közgyűlés második napjának legfontosabb tárgyát a kataszteri munkálatoknak miként való körösztülvitele képezte. E tárgyban föl lett olvasva a kataszteri bizottság október 26-án tartott együttes tanácskozásának jegyzőkönyve, mely szerint a kataszteri bizottság összes tagjainak közreműködése tartatik szükségesnek a belmunkálatok teljesítésénél. Ugyanez ügyben előterjesztett Hutiray Lajos és Purjesz Náthán, kataszteri bizottsági elnököknek abbéli véleménye, miszerint a kat. kiigazítási munkálatoknak célszerű és lehetőleg gyors teljesítése céljából szükségesnek látják, hogy azoknál oly egyének alkalmaztatnának, kik egy a gyors és helyes írásban, mint a számolás mesterségében kellő jártassággal bírnak.

A közgyűlésnek ezen fontos ügy megoldására hozott határozata, egyes hiányoktól eltekintve, egészen helyes, és körülbelül ezt tartalmazza:

Mint hogy a föloivasott jelentések szerint a kataszteri kiigazítási külső munkálatok immár végleg be vannak fejezve, a belső munkálatok végezésére pedig nem annyira sok ember, mint inkább néhány, minden tekintetben szakavatott és a hűtelvő munkálatok teljesítésére szellemileg is képzett egyén szükséges, — annál fogva a kataszteri elnökök javaslata elfogadtatik.

Ehez képest a nevezett két elnök megbízást nyer arra nézve, hogy a belső munkák teljesítésére tökéletesen képes erőket állítson össze, a polgármester befolyása mellett, a kat. bizottság eddigi tagjaiból, és illetve annak elnökei- és jegyzőiből, vagy esetleg más egyénekből is.

Ezen munkálatok tartására Purjesz Náthán, el

női napidija 5 forintban, Hutiray Lajos, telekkönyvi nyilvántartó, hivatalos fizetésén fölül, 2 forintban, a jegyzőké 1 fit. 50 krban, a közreműködő bizottsági tagoké pedig 50 krban állapítottak meg.

Rambovszki József azon kérelmének, hogy az eddig kávéháznál használt helyiséget boltokká alakíthassa át, hely adatik.

(Folytatjuk.)

A külföldről.

A múlt hét végén harcias hírek árasztották el a világot. A tőzsdéken valóságos panique állott be s a hírlapok legtöbbje szomorú aggodalmaknak adott kifejezést. Okot mindezekre, Ignatieff tábornok, orosz nagykövet föllépése Konstantinápolyban, adott. Azt mondták, hogy Oroszország a másik két hatalom megkérdezése nélkül kezdte meg az akciót s mindenütt harcias bonyodalmak híre keringett, melyek az orosz kormány állítólagos nagymérvű hadikészületeiben találtak kiútrásukat. Ugyanakkor Szerbiából is hasonló fenyegető közlemények jöttek s egy pillanatra a helyzet csakugyan válságosnak látszott.

De a cáfolatok sem sokáig vártak magukra. Berlinben és Bécsben egyaránt s egyenlő erélyvel igyekeztek szétoszlatni az aggodalmakat, s a félhivatalos lapok mindnyájan olyan nyilatkozatokkal igyekeztek a közvéleményt megnyugtatni, melyek szerint az orosz akció a három császár szövetségének alapján áll, s a mint Andrássy grófnak jutott azon föladat, hogy a török reformok garanciája ügyében megfelelő javaslatokat dolgozzék ki, ugy viszont a pétervári kabinetre azon hivatás várakozott, hogy Konstantinápolyban, az igéret reformok valóztatására vonatkozó garanciák megadását előkészítse. — Ugyanezektől az orosz hadi-készületek is igen kategorikus alakban lönek megafólva. A „Pol. Corr.” szerint e hírek abból eredtek, hogy az orosz szökök szerint, az évi nagy dislokációk mint rendezés, ugy ezuttal is most mentek végbe. E nyilatkozatok némileg eloszlatták a nyugtalanságot.

Berlini képviselői körökben — mint a „Br. Z.” után a N. Hirlap írja — Bismarck keleti politikájára vonatkozólag kétféle versio kering. Az egyik szerint a német birodalmi kancellár csak azon pontig támogatná Oroszország célzait, míg ezek az osztrák-magyar fölfogással az életbeléptetendő török reformok garanciájára nézve — megegyeznek; Bismarck nem akarja Ausztria-Magyarország barátságát igen nagy próbára tenni és azért a Törökországban tervezett diplomatikai intervenció következményeire nézve nem vállal felelősséget, hanem ezt egyedül Oroszországra hárítja. A német kormány e magatartását ugy magyarazzák, hogy Németországnak nem lehet Ausztria-Magyarországnak Franciaországhoz való közeledését előmozdítania. Ezenkívül még Anglia szándékát is mély titok fűdi. Egy másik versio szerint Bismarck meggyőződött volna arról, hogy a szláv kérdés akut és forradalmi jellegét elvesztette, s azért nincs oka megvonni támogatását Oroszország keleti politikájától. Föl lehet tenni, hogy Oroszország a berlini kabinet beleegyezése nélkül nem kezd diplomatikai akciót.

Magától értetődik az is, hogy a tervezett akcióról Ausztria-Magyarországot is a maga idejében értesítik s ennek szabadságában álland az akcióhoz csatlakozni.

A „Br. Z.” berlini levelezője annyira illetékes forrásból meríti tudósításait, mint senki más a német hírlapirodalomban: föltűnő jelenség tehát, hogy épen ezen

ismert levelező által bocsátja világra e két versiót a berlini sajtó-iroda. Az egészről az látszik, hogy Bismarck Ausztria-Magyarországgal és Olaszországgal is a lehető legjobb viszonyt akarja föntartani; orosz forrásból eredő hírek szerint, Andrássy gróf bizatott volna meg a két szövetséges hatalom által, egy terv kidolgozásával, mely szerint a három szövetséges hatalom kijelölne a garanciákat az iránt, hogy a török reformok valóságosan életbe fognak léptetve. Azt is állítják némelyek, hogy a porta már nyilatkozott volna félhivatalos uton s előre tiltakozott minden kísérlet ellen, mely a párizsi szerződésben foglalt jogaival ellenkezik. A szultán kihallgatta Ignatieff orosz nagykövetet, ki Lividiából Konstantinápolyba visszatérve, elmondta neki mindazt, amit az orosz cártól a délszláv kérdés megoldására nézve hallott. Egy konstantinápolyi félhivatalos lap szerint Ignatieff másfél óráig beszélt, de a szultán egy szót sem felelt neki.

Zürichben egy röpirat jelent meg, — a Cöln. Ztg. szerint — magától Arnim gróftól, melyben Arnim, mint áldozat van föltüntetve. A következtetésre, hogy a röpiratot maga Arnim írta volna, azon körülmény szolgálhatott okot leginkább, hogy abban a Bismarck herceg és Arnim között folyt beszélgetések igen híven adatnak vissza. Ugyancsak a Cöln. Ztg. szerint, ez a röpirat elég arra, hogy Arnim államhivatalt ne kapjon.

A keleti ügyeket illetően még föl kell említenünk, hogy a „St.-Petersburger Ztg.” a Törökország földarabolásáról Angliában terjesztett tarka hírekről szólván, a többek közt így nyilatkozik: „A fölkelt tartományok lecsillapítására egy új és meglehetősen észszerű terv állapítottat meg. E terv, melyet állítólag igen hatalmas helyes, abban áll, hogy Herecegovina és Bosnia végig független államná egyesíttessenek egy keresztény hospodar uralma alatt, vagy pedig Montenegroval összecsatoltassanak.”

Franciaországban a választási törvény tárgyalása van napirenden. Nagy politikai eseménynek tekintik Párizsban, hogy a választási törvény tárgyalása alkalmával Rive, republikánus képviselő módosítványa, mely szerint az aktív szolgálatban lévő tisztek nem választathatók, — elfogadtatik. Ez intézkedés Aumale herceget sújtja, kinek dícsvágya ellen valamennyi párt egyesült, úgy hogy az Orleans hercegek közvetlen barátjai nem voltak képesek Rive indítványát megbuktatni.

Németországból megerősítik a hírt, hogy a német püspökök Antonelli bíbornok által véleményes jelentések betérjesztésével bizattak meg arra nézve, miképpen lehetne a német kormányval egy modus vivendi létesíteni, és mily eljárás volna továbbra követendő az egyházi törvényekkel szemben. Az „Italienische Nachrichten” című lap szerint a paderborni püspök van kiszemelve arra, hogy a püspökök jelentéseit összeszedje s azokról Rómába referáljon.

Az összes német vasutaknak állami vasutakká való átalakítását régóta tervezgetik. Most e kérdés gyakorlati jelentőséget és a kivétel közeledésének reményét nyerte az által, hogy Bismarck herceg határozott utasítást adott arra nézve, hogy e kérdés Poroszország és a német birodalom szempontjából tüzetes tárgyalás alá vétessék.

Helyi hírek.

* A „Boszu és szerelem” című, lapunkban ezelőtt közölni megkezdett beszélyt, több olvasóink kívánatára, be fogjuk fejezni. Az első folytatást már e számban adjuk.

T Á R S A.

Oly elhagyott . . .

Oly elhagyott, oly magános
Ez a sötét, hideg szoba!
Ny árvánék, nyomorultnak
Nem érzetem magam soha.
A gáz halovány világa
Betör a keskeny ablakon,
Tolong alant a sokaság
A csikorgó, fagyos havon.
Én köpenyembe burkolva,
Síró szívem alattzatom,
Föl-föltörő könyeimet
Törölgetem, száritgatom.
Oh! ha melletted lehetnék,
Édes mosolygó gyermekem!
Megpihenne fáradt fejem
Szerető, forró kebleden.
Pici kezéd cukrozná meg
Számomra a meleg théát;
Édes ajkaid édesítné
A boldog tikkadt ajakát.
Zúghatna a zúgó orkán,
Kavarhatná künn a havat!
Én forróbban, lázasabban
Ölelném lágy derekadat.

Dr. Versényi György.

Boszu és szerelem.

— Beszély. —

Írta: Sina Ferenc.

(Folytatás.)

Két óra mulva Dönti bandája C . . . ről hazatérő, körülbelül negyven kocsiból álló vásáros népségek állta útját.

A rablók vakmerőségétől meglepett atások minden ellenállás nélkül hajoltak meg a fosztogatók előtt

Dönti az első, Dona az utolsó kocsi kezdte a zsebelést, a többiek oldalt — minden heiyet elfoglalva — vigyáztak netalán előfordulható ellenálló mozdulatokra.

A véletlennek furcsa játéka vannak. Dona a hátulsó harmadik kocsi mellett állt. A kocsiiban ülő, már nem fiatal ember, hideg daccal mérte végig az előtte álló rablót. „Dona először visszahökken az alaktól, — ez ember Ördögh Almos volt, Dona bátyja.

„Nem ismer?” kérdé Dona borzasztó kacajjal. A rabló arca rémitő volt e pillanatban. „És nem ismer!” ismétlődött a vészthírdető, rekedt hang.

„Ismerlek,” mondá borzasztó hidegvérrel a bentülő. „Jó atyafiak vagyunk, megismerjük egymást,” kacagott a rabló. „Sötétség, borzasztóság istene: Hades! ezt köszönöm neked.”

„S te rabló lettél?”

„Nem rabló, dögvész, melytől, mint halálos fekélytől, irtózva fordulnak el az emberek. Én a borzadály maga vagyok, mely emberek vérével táplálkozik s mérget lehel. — De jó ember voltam, jó voltam, s az emberek a becsületesség torzképévé faragtak. — Irtózom saját magamtól, de most tükörbe szeretnék nézni, hogy láthassam a testesült boldogságot, melyet a szerepcsélen, vakképzelet szüleményének tart.

„Örült vagy?”

„Én az vagyok, vagy nem az — féktelen gyűlölet, melyet égető szomjuság kínoz, de, mely elalszik, mint az éhes tigris, ha borzasztó étvágyát íris vérral kielégítette.”

„Ne! vidd, amim van!”

„Hah ördög! ne kergetsd el a napot az égről, mert a rém a sötétséget szereti. — Pénz!” kacagott örülten Dona „a gyűlöletnek vér kell. Egy csepp véred, mely az én kezem által hullott el — nekem drágább, mint Midás aranyá váltóztatott országa.”

„Nyomorult! üsd hát belém késedet,” mondá a megtámadott, vértfagyasztó nyugodtsággal tartva Dona elé mellét.

„Ne siessünk,” mondá hideg gúnyval a betyár „a halál torkában egy borzasztó pillanat többet ér millió halálnál. Arcod izmait reszketni látom s ez elég jutalom nekem egy kis várakozásért.”

„Ölj meg gazember!”

Dona magasan emelte föl törét, de keze reszketett.

„Gyáva gazember! még reszket is kezéd?”

„Semmi,” mon á hidegen a rabló „azért meg fogja találni szivedet” azzal leereszté a villogó gyilkot.

„Mit késel gazember?” mondá elkeseredett dühvel a halálra ítél.

„Hogy lássam vértfagyasztó halálküzdemedet, lássam a halálverejtéket gyöngyözni homlokodról. — E borzasztó kin többet ért nekem haláladnál.”

„Ez az ut az akasztóházhoz visz,” hörgé kinosan Ördögh András.

„Akasztófa! ennél szebb halált érdemlek, mert a föld legnagyobb ördögét én gyilkolom meg. — E percben egyet villant a tör Dona kezében s a másik pillanatban már Ördögh András mellébe merült. — „Ez elég lesz neked!”

„Gyilkos!” hörgé a haldokló, melléből a kirántott tör után, magasan szökött a vér elő. Még akart valamit mondani, de ez már érthetlenségé morzsolódott össze szájában.

Most a kocsi sor másik végén élénk zaj támadt, hirtelen egy lövés is.

Dona magára hagyá a haldoklót, vértől csepegő törét dolmányához törülte, aztán a zaj felé vágatott. — Itt Dönti négy-öt cimborájával együtt körül volt fogva.

E szándékolt támadás el volt árulva. A kocsi sor közepén két kocsi fegyveres emberekkel volt megakva. Dönti, midőn fosztogatási műtétével e helyig ért, — itt pénz helyett puskagolyóval fogadták. — A lövés nem talált.

„El vagyok árulva!” kiáltá Dönti, midőn a polgári köpenyek alól zsandárokat látott előugrálni.

E nem vélt ellenállásra az utasok is vérszemet kaptak s előhúzták a löcs mellől a vasvillát.

Dönti csakhamar belátá, hogy itt az ő erejük védelmül kevés leendő: szaladót kiáltott.

Most már a lövések egymást érték. Csak Vencel volt, ki a zür-zavar közepett télenül állt; midőn látá, hogy Dönti már utat tört magának a szabadulásra: ekkor kirántá övéből pisztolyát s vezéréro süté.

(Folyt. köv.)

* A helybeli jótékony-nőegylet elnöknője, özv. Beliczay Pálné urnő ez uton is és ismételve fölkeri a nevezett egylet összes tagjait, hogy a ma vasárnap d. u. 2 órakor, a reform. egyház tanács-teremben tartandó közgyűlésen teljes számmal sziveskedjenek megjelenni.

* A nőegyletnek főntebb jelzett közgyűlésére mi is figyelmessé tesszük t. hölgyeinket és Szentes összes művelt közönségét, annyival inkább, mert azon a tisztujítás mellett több fontos tárgy, főképp pedig a kisdédóvoda ügye kerül tárgyalás alá. Igen sajnálnók, ha ezen — úgy látszik — végső kísérlet is hajótörést szenvedne a megrovandó közöny miatt, melylyel a kisdédóvoda, ezen, művelődésünk első és alaptételét képező kérdés iránt eddig viseltettünk. Ne ismételjünk amaz elköptatott, és ily es-tben legkevésbé jogosult phrasist, hogy rossz idők járnak, hanem lássunk hozzá egy szívvel-lélekkel a kivitelhez, és hozza meg mindegyikünk a tehetségéhez mért áldozatot a „jövő nemzedék” érdekében. — Bátran elmondhatjuk itt is a költőnek, bár egészen más alkalomból irt szavait:

„A kisdédóvoda néma szája kér,
Hogy adj nekik hazát.
Ne vond meg azt! . . .
Áldás vagy átok vár a válaszárt.
Határozz és kimondtad sorsodat.”

* Eljegyzés. Alispánunk, Stammer Sándor kedves leányát: Emiliát e hó 11-én jegyezte el Varsas István Simándrról.

— A hus- és borfogyasztási adó kibérlése végett Szegeden járt küldöttségnek eredmény nélkül kellett visszatérni azért, mert a most megejtett, második árverésen nevezett adószedési jog a kikiáltási áron alul nem lett bérbeadva. — A küldöttségnek tehát még egy harmadik árverésen kellend ez ügyben megjelenni.

* A megyei bizottságba az elhalt ifja Fried József helyett: Ftllőp Lajos, a Szentes-vidéki takarékpénztár igazgatója lett beválasztva.

* Célszerű intézkedés. — Ugy értesültünk, miszerint a helybeli összes gabnakereskedők abban állapodtak meg egymás között, hogy e hó november 15-étől már csak méter-mérték szerint vásárolnak gabonát azon helyes okból, hogy az eladó közönségnek alkalma legyen még idejekorán ismerkedni meg azon mértékrendszerrel, mely jövő évtől kezdve ugy az eladásnál, mint vételnél kötelezővé válik. — Kereskedőink ezen életrevaló eszméjét csak helyeselni tudjuk, mert módot nyújt arra nézve, hogy az új rendszernek — hozzá nem értvén — bonyodalmasnak tartott számításait előleges gyakorlat által elsajátítván, annak egyszerűségét, főképp pedig célszerű voltát már eleve megismerjük.

* Vagyonbiztonság dolgában sem valami fényesen állunk. A lefolyt héten ugyanis néhány (?), még eddig ismeretlen tettes, egyik helybeli kereskedő, Bányai Józsefnek bolthelyiségét akarta egy kicsit megkönnyebíteni a teherrel, gondolván, hogy az épen pesti vásáron járó kereskedő ugy is ládászámra vásárolja most az új portékákat. — Azonban a későn és illetve kora hajnalban kezdett munka a zsványokat sikerre nem vezette, mert még csak a lakat lefeszítésével voltak készen, mikor a friss süteményekkel utnak indult pékes dudája emlékeztette őket, hogy jó lesz a foguk helyett inkább a szerezni akart holmikot otthagyni. A merészség, hogy 1/4 órákor reggel kezdtek munkához, annak tulajdonítható, hogy az éjjeli örök ekkor hagyják el állomásaikat. — Jó volna azokat az ör urakat figyelmeztetni, hogy tél idején 5 órákor, vagy, a körülményekhez képest, még ennél is későbbben térjenek nyugalomra.

* Öngyilkossági kísérlet. Egy helybeli szabó: Bugyi Károly, Hajdu József nevű inasát minap a kereskedésbe ültette. A gyerek vásárlás-közben zsebre talált tenői egy tucsat zsebkendőt is, melyért elfelejtett megfizetni, de melyről gazdájának azt mondta, hogy találta. A gazda ezen szerencsés véletlenségnek értékét a valóságra akarván visszavezetni, magához vette a gyanús portékát és útnak indult vele, megtudandó, miben áll a zsebkendők története. Reményteljes inasa azonban nem várta be a biztos megszégyenítést, hanem, mialatt főnöke távol volt, egy heverő kötéllal fölakasztotta magát. A gyorsan alkalmazott orvosi segítség folytán, a kötélről még ideje-korán levágott kóficnak aligha lesz valami baja. Jó volna az általa használt kötelet, kellő megáztatás után, a hátára rakni.

* A helybeli dalárda november 25-én hangversenyt fog rendezni a Rambovski-féle nagy teremben, saját alaptökeje gyarapítására. A műsor teljesen nem lévén még összeállítva, azt csak jövő számunkban fogjuk közölhetni, de annyit már most is tudunk róla, hogy igen változatos lesz.

* Az általános ipartársulatba belépni szándékozók számára aláírási ivatek köröz néhány buzgó

egyen. Midőn erre helybeli iparosainkat figyelmessé tenők, egyszersmind azon, illetékes helyről vett értesülést juttatjuk az érdekeltek tudomására, hogy a mára tervezett közgyűlés csak később fog megtartatni.

Értesítések: Irházi Ferenc tudatja a n. é. közönséggel, hogy olajmalmában a kasát és olajat naponta lehet csinálni. — Székely Sándor II. tiz. 446. sz. háza és 4 öles épületre való fája eladó. — Kovács Pál I. 70. sz. háza kedvező feltétel mellett eladó. — Földvári Nagy Sándor nagytőkei egy fertály földje eladó. — Kutas Mihály örökösei I. t. 202. sz. háza eladó. — Lévi Lipót és Sarki Molnár Sándor tudatják a közönséggel, hogy a behozott borokat bejelentés a vendéglő alatt levő irodába, mert be nem jelentés esetén szigorúan fognak bírságotlítani. — Cakó talmak III. 84. sz. háza eladó. — Vas Mihály I. tiz. 309. sz. házával 16 akó bor van eladó.

Üzleti tudósítás

(november 11-éről)

Külföldről, főképp Angolországból érkezett hírek a gabnárak 2 sillinggel való csökkenéséről tesznek jelentést. A budapesti tudósítások semmivel sem jobbak. A kínálat mindenütt jóval nagyobb a keresletnél; ez volt észrevehető máj hetipiacunkon is, melyre pedig, a kedvező időjárás folytán, sok gabona szállított. Ehez képest a buza — de különösen az árpa ára jelentékenyen csökkent, sőt további áreszkkenés is várható, ha tekintetbe vesszük, hogy a hajózásnak mihamarább vége szakad, mely esetre a kereskedők vásárlásaiknál csak a napi árakhoz fogják magukat alkalmazni. A budapesti és győri kereskedők már is hajlandóságot mutatnak a vásárlás beszüntetésére.

Á r a k :	
81 fontos buza köble (mágtárba szállítva)	6,60 — 6,80
82 " " " " " "	7,00 — 7,10
83 " " " " " "	7,50 — 7,70
84 " " " " " "	8,00 — 8,30
Jóminőségű árpa " " "	3,40.

Irodalom.

* Löw-alapítvány. A szegedi izr. hitközség kiadásában legközelebb meg fog jelenni: „Löw Lipót végtisztessége.” A mű körülbelül 8 imperial nagyságu ivre fog terjedni s egyebek közt a gyászjelentéseket, gyászbeszédet és részvétiratokat fogja tartalmazni. A megboldogultnak igen sikertelt körjau arcképe lesz mellékelve a fizetkez. A hitközség a tiszta jövedelmet szegény tanulók fölségelésére alapítandó „Löw-alapítványra” szánta s fölszólítja mindazokat, kik a művet meg akarják szerezni, forduljanak megrendeléseikkal egyenesen a hitközség előljáróságához, amely, minthogy különösen a hazai izr. hitközségek részéről tömeges megrendésekre számít, az egész igen díszesen kiállított mű árát csak 1 forintra szabta.

* Az „Uj Idők,” szépirodalmi és divattárcájú hetilap 45 ik számának tartalma: A történetírás és darwinismus, Zachariás után: Thallóczy (Strommer) Lajos. Kié a gyász? Andor Emil költeménye. A halál után, eredeti elbeszélés Büttner Juliától. Simon Stilités, Tennyson költeménye, Szulik József fordításában. Két anonym levél, Stel Adolf elbeszélése. János kapitány ur elbeszéléseinek folytatása. Tárcá: Gondolatok, Stern Dániel után: B. Büttner Lina. Heine prózáiból. Irodalmi, társadalmi és művészeti hírek. A boríték különféle apróságai. — Ajánljuk e változatos tartalmu lapot olvasóink figyelmébe, megjegyezvén, hogy szerkesztője: Benedek Aladár, előfizetési ára pedig negyedévenként 2 frt. 50 kr., mely összeg a kiadóhivatalhoz (Budapest, uri atca 6. sz. I. em. 120-ik ajtó) küldendő.

* Táborosky és Parsch zeneműkereskedésében megjelent: A háromszéki leányokból: „Hogyha levelet írhaték.” „Maros vize folyik csendesen.” Elemér dala; „Csak egy szép lány . . .” Zongorára szerkeszté: Tisza Aladár. Ara 60 kr.

A „Vándor” című, Bécsben megjelenő szépirodalmi lap 2-ik számának tartalma: A bécsi magyar egylet alapszabályai. Ez ember. Zenészeti krónika, írta Bakody Lajos. A bécsi magyar egylet második estélyéről. Onnan hazulról. Apró-cseprő. A szökött szülők, eredeti regény: Pilez Mórtól. Francia lecke. Szerkesztői üzenetek. Ajánljuk e lapot olvasóink figyelmébe. Előfizetési ára: egész évre 7 frt. fél évre 3 frt. 50 kr. mely összeg a „Vándor” kiadóhivatalához (Bécs, Wieden, Waaggasse 13. sz.) küldendő.

* Az „Apollo” című zeneműfolyóirat negyedik kötete legujabban megjelent novemberi füzetének tartalma: I. Három híres magyar nóta Biharitól I. Mikor a pénze elfogyott; II. Primalialis nóta; III. Fris magyar, zongorára átírta Wachtel Aurél. 2. Perichole, francia négyes, Offenbach hasoncímű operette-je után zongorára szerkeszté: Nagy Béla. 3. Réverie, zongorás hegedűre szerzé: Belta János Lipót. 4. Fölöltözöm fehérbe; kedvelt népdal, ének- és zongorára átírta id. Ábrányi Kornél. A boríték on: Beliczay Gyula, élet rajzi vázlat, stb. Előfizetési ár egész évre 6 frt., fél évre 3 frt. A jelen szám 1 frtért külön is megszerezhető. Az előfizetés vidéken legcélszerűbben a postahivataloknál, postautalványozás útján eszközölhető. Budán, az „Apollo” kiadóhivatalában iskolautea 681. sz. A. Minden eddig megjelent szám és kötet folyton kapható.

* „Tisza Kálmán, a miniszterelnök.” Ily című röpirat jelent meg Vodianer F.-nél, Budapesten. Szerzője: Mezei Ernő. Ara 30 kr.

Különfélék.

* Dr. Fischer nyit levelet intéz a „N. fr. Pr.” hasábjain a közös hadügyminiszterhez „Uj deficit” cím alatt. Ez az új deficit azon embereszesésben áll, melyet a közös hadsereg a rossz és hiányos táplálkozás következtében évente, ijesztő mérvben szenved. Valamennyi európai hadsereg között az osztrák-magyar sereg az, mely a legkevésbé büstáplálékot kapja. Az angol katoná háromszor, az olasz és francia kétszer akkora husadagot, az orosz 49, a német 16 grammal kap többet, mint az osztrák-magyar. Innen van, hogy az erőteljes fiatalág az aránylag nagy strapaciók és rossz táplálék következtében, ha kiszolgált, testileg megrogálva tér vissza a polgári életbe, hol családapává lenni van hivatva. Pedig a mostani nemzedéknek ágyékában van a jövő nemzedék. A katonaság rossz tápláléka káros behatással van a nép szaporodására. Fogyatkóztást szül okvetlenül. — Ez az új deficit, melyet egész nagyságában és végkövetkezményében nem is lehet pontosan kiszámítani. A rossz táplálkozásból következik a nagy halandóság a seregben: 240 ezer főnyi létszámra esik évenként, átlag 3600 haláleset, holott Németországban hasonló számnál csak 1200 haláleset fordul elő. Tehát a mi seregünk hátrányára évenként a differencia 2400 ember! És az a nagy halandóság 1865 ben, tehát a régi hadszervezet korában csak 1/10 volt.

* Füstbe ment végrehajtás. Baranya-megyében egy végrehajtó közelebb nyakába vett néhány helységet azzal a hazafias jóakarattal, hogy ott minden irgalom és kegyelem nélkül hajtsa végre a pénzügyminiszter utasításait. A végrehajtó házról házra járt, lefoglalta a hátralékos parlai atyafiak limlomját. De bármily hazafias buzgalommal teljesítette is az üres állampénztár töltésének nagy feladatát, erőt vett rajta az emberi gyarlóság s személyes haragját boszulni óhajtván, föltette magában, hogy bizonyos, humoráról általánosan ismert polgártárs testéről „az utolsó inget is lehuzza.” Ahogy a végrehajtás napját közeledni érezte, emberünk mindent kihordatott szobájából, ő maga pedig pörén, egy rozszant szalmaszéken várta az adóvégrehajtót, s midőn az megjelent, a legudvariasabb cynismussal hozzá fordult: „Kedves végrehajtó uram! az ingemet már vem húzhatja le, hanem ha kell, itt van a bőröm.” Az így meglepett és szemérmességében sértett végrehajtó persze csak arra kérte őt, hogy ha ismét végrehajtással szerencsétlenk meg s ha addig valami ruhára nem tenne szert, hát akkor Ádám atyánk példájára legalább egy fűgefalevelet öltson magára.

* Horn Ede temetése mult vasárnap ment végbe. Több ezerre menő néptömeg vett részt a gyászmenetben. A szertartás reggeli 9 órakor kezdődött a zsidó templomban, hová fényes közönség gyűlt össze. Ott volt Tisza K., b. Simonyi, Perczel, Szende, Trefort miniszterek, Csemegi és Tanárky államtitkárok; Ghyezy Kálmán, Falk, Wahrmann és mások; Ráth Károly főpolgármester, Kammermayer, Gerlóczy urak és a főv. bizottsági tagok; a budapesti és több vidéki község előljárói; a budapesti keresk. kamara és ipar-egyesület elnökei, titkárai; számos terézvárosi választó. A ravatalt számos koszoru díszítette, mik legtöbbsnyire egyletek ajándékai voltak. A zsidó templom előtt szószék volt föllállítva, hol dr. Kohn Sámuel, izr. hitszónok mondta a gyászbeszédet, ekes szavakban vázolva, hogy Hornban mily férfit veszítettünk. — Kohn után Bodnár Zsigmond, tanár, a terézvárosi választók nevében mondott bucsubeszédet; elmondá, hogy a terézvárosi választók mindig a tisztelet és őszinte ragaszkodás érzelmeivel fognak visszagondolni feledhetlen képviselőjükre. Végül a terézvárosi club nevében mondott bucsuztatót. — E beszéd után megindult a menet; eől harminc jótékonsági és társadalmi egylet, ipartársulatok, testületek zászlókkal, a kereskedelmi akadémia, százakra menő egyetemi hallgatók. — A hatlovas gyászkocsit egyetemi polgárok, s a képviselőház szolgálai vették körül; utána a hitközség képviselői, a gyászoló család, a miniszterek, képviselők, szabadkőművesek akác ág és fehér atlaszszalagból álló jelvényvel, a terézvárosi választók ezrei és minden rendű és rangu, óriási néptömeg. Így haladt a menet a dohány- és sip-utcaikon és a kerepesi uton, hol mindvégig sűrű tömeg képezett sorfalat. — A temetőben a templomi-kar éneke után Tenczer Pál mondott rövid beszédet. — Az egyetemi ifjuság nevében Perzsay Ferencz mondott beszédet, fájdalommal emlékezve meg arról, hogy az ifjuság mily nemes mintaképet vesztett az elhunyt tudósban és publicistában. — Ivánka Imre, mint szabadkőműves azon férfiak nevében szólott, akik közt Horn Ede kiváló helyet foglalt el; azután kőműves szokás szerint akác-ágot vetett a sirba. — Végül az elhunytak testvére, Horn Antal, a „Journal de S.

Petersbourg" szerkesztője lépett a sirhoz; a halotthoz illően: magyarul kezdett beszélni; azután a gyászoló család több tagja kedvéért németül szól; elmondá, hogy az elhunytak atyját megtörte a fájdalom, de vigasztalhatja őt azon tudat, hogy büszkeségét, legidősebb fiát egy nemzet siratja. Majd a gyászoló özvegyhez és árvákhoz fordult és francia nyelven ezeket mondá: „Önt asszonyom, mélyen lesújtá a csapás. Ha van, ami kimondhatlan fájdalmát enyhíteni képes, úgy azon tudat az, hogy az elhunytak sirját egy nagy, nemes nemzet állja körül. Ti pedig gyermekeim, a szeretett atya nyitott sirja előtt tegyétek föl magatokban, hogy hozzá hasonlók lesztek: szorgalomban, hazafiságban, becsületességben. Ez egy tántoríthatlan törvény legyen rátok nézve: legyetek magyarok, hű fia e hazának, melynek nyelvét annyira már tudjátok, hogy szívetekbe véshessétek e szavakat: „Hazádnak rendületlenül légy hűve óh magyar! bőlesd ez s majdan sírod is, mely ápol s eltakar!“ — E jelenet után a szertartás déli 1 órakor véget ért. A megboldogult özvegye köszönetet mondott a lapokban a nemes részvételért, melylyel a közönség viseltetett irányában a nagy csapásban. — A terézvárosi Falk-párt részvétirátot intézett az özvegyhez.

* A „Szegedi Híradó“ következőket írja: A „Szegedi tanfériak egyesülete.“ Ily című egyesület létrehozása végett indult meg helybeli tanfériaink körében egy életrevaló mozgalom, melynek főcélja lenne: a közös helyiségben való gyakoribb érintkezés által a tagok igényeinek megfelelő kört alkotni, ebben időnként szaktudományi, tanításmódszerei és nevelészetű kérdéseket megvitatni s a megállapítottakat a gyakorlatban is életbeléptetni; továbbá az ismereteket és tudományokat a közönségre is kihatólag terjesztetni, stb. E célok elérésére eszközül szolgálának a fölolvadások, értekezések, vitatkozások és pedig nemcsak a tagok közt, hanem a nagy közönség előtt is; azonkívül a szaktudományoknak irodalmilag is művelése és pártolása és

esetleg egy iskolai közlöny alapítása. — Az egyesület létrehozása végett mult vasárnap tartott az első népes értekezést, mely az eszmét elfogadta. Most a taggyűlés folyik, s ha az, mint remélhető, kielégítő eredményt mutató föl, akkor az új egyesület mielőbb valóságossá fog válni.

* Eső után késő a köpenyeg. Gy.-ről írják az E. és M. U.-nak, hogy az ottani „lelki atya“ emberhez illő szeretettel viseltetvén minden szép és „jó“ iránt: fogékony szívébe zárta egy ottani menyecske bájos arcát s elhalmozta azt „emberbaráti“ szeretete minden jelével, amin nem lehet csodákozni, mert a menyecske szép is volt, „jót“ is talált nála a tisztelendő páter ur. A menyecske azonban nem vak érzellemmel viszonzta a jámbor tiszteletes jó indulatát, mert jövőjére is gondolt s bizonyos pillanatban, édes tekintetek és még mézesebb dokumentumok kíséretében rávette a lelki atyát, — hogy irassza rá fekvő birtoka egy részét; s mikor az megtörtént, — szíve igaz érzelmét is kinyilvánította. . . . A tisztelendő ur akkor ocsudott föl álmaiból; még csak pert sem indíthat az elvesztettek visszaszerzésére, bár meg vagyion írva a szent testamentomban, hogy: „keressétek és megtaláljátok.“

* Egy szép fiatal nő ölte magát a tengerbe. Neve: Paczani Adél, Pozsonyból való és egy kis gyermek anyja volt. A fiatal özvegy hulláját Trieszt mellett fogták ki a tengerből s hátrahagyott levelei és apróságai megmagyarázzák az okot, melyért e szomorú lépésre határozta magát. A boldogtalan bizonyos férfiával állott szerelmi viszonyban, kitől egy irónnal irt levélkét találtak nála a következő végsorokkal: „Holnaptól kezdve szabadon rendelkezhetel életed és halálad fölött“. . . Ez a hideg nyilatkozat az egész szomorú történetet megfejté.

* Miként tehetni szert vőlegényre? Egy budai polgár leányának már huzamosb idő óta viszonya volt egy ifju tanítóval, mit azonban a leány atyja azért nem nézett jó szemmel, mert leányának gazdag vőle-

gényt óhajtott. A szerelmes leányzó akként játszá tehát ki atyja terveit, hogy atyja által épen azon pillanatban hagyá magát meglepetni, midőn bizonyos fehér port önte egy pohárba s azt ajkaihoz emelé. Ez megijedvén, kérdésre azon választ nyerte, hogy ő a tanító nélkül nem élhet s inkább meg akar halni. Az apa ijedtében rögtön a tanítóhoz szalad s tudatja vele, hogy házasságukba beleegyez. A dolgot most annyira sürgetik, miként a menyegző még Katalin-nap előtt végbemenend. És ezen szerencsét az címés leányka egy marok cukorporra köszönheti.

* Egy sokoldalú férfiú. Egy Kansas-Cityben megjelenő újságban következő hirdetés olvasható: „Egy bölcsészettanár, ki egy ideig tanár volt a hittudományi karnál, a sanscrit nyelvben eléggé jártas és a sörcepolást alaposan érti, ajánlja magát pincérnek.“

* Budapest-környéki földek értékéről érdekes adatot szolgáltatott a fővárosi szántóföldek újabb bérbeadása. A földek az eddigi bérhez képest 33—100%-val drágábban keltek, többek közt 4 hold, holdja 108 frtjával lett bérbe adva. Szorgalmas munka a konyhakertészetből még ily roppant bér mellett is hasznot szorit.

* Öt krajeáros per. Egy tiszolci iparost a szép-nemhez tartozó adása bizonyos számla ki nem fizetésével sokáig boszantott. Végre kifizetvén 15 frtnyi adóságát, öt krajeárt visszatartott. Az iparos adóságát szintén boszantván, perbe fogta, a pert megnyerte, s az aszszonyt öt krajeár tőke, ennek kamatai és tiz frtnál több perköltség erejéig exequálja.

Szerkesztői üzenet.

Szegfalusynak, helyben. Nem akarom azt mondani, hogy föltétlenül rossz, de sok jó költeményben levén módom válogatni, — az ön versét nem közlöm.

B. H.-nak, Münchenben. Neked egy kérdőjelt kellene üzennem. Sem-sem?

Felelős szerkesztő: **Kulinyi Zsigmond.**

H I R D E T É S E K.

Olesőbb, jobb és szebb, mint bárhol!

Olesőbb
jobb és szebb, mint bárhol!

Női ruhakelmék
legkedvezőbbben megszerezhetők

HAMBURGER ADOLF
hölgy-divatáru üzletében
BUDAPEST,
IV. koronaherceg (uri) utca 8. sz.

Minták kívánatra bárhova ingyen küldetnek.

Minták kívánatra bárhova ingyen!

Hirdetés.

Bazsó Sára és Zsuzsánnának a derekegyházi oldalon lévő egy fertály tanya-földjük f. hó 15-én önkénytes árvarás útján eladó; — a föltételek Balog Dániel, tanácsnok urnál megtekinthetők.

A hamisítástól óvatik!

Lyukas fogak kitöltésére

hatásosabb és jobb szer nincs mint dr. **Popp J. G.** cs. kir. udv. fogorvos **fogblombéja** (Bécs, Stadt, Bognergasse Nr. 2.) melyet mindenki maga egész könnyen és fájdalom nélkül a lyukas fogba illeszthet, mely aztán szilárdul a fogmaradékkal és foghússal összeforvva, a fog tovább romlását megátalja s a fájdalmat megszünteti.

Anatherin-szájviz

Dr. Popp J. G. cs. kir. udv. fogorvostól.
Bécsben, Stadt, Bognergasse Nr. 2.

üvegekben 1 frt. 40 kr. a legkifűnőbb szer eszes fogfájdalmakban, gyuladásoknál, a foghús daganatai és sebei; fölolvasztja a létező fogkövet és megakadályozza annak új képződését; az inogó fogakat a foghús erőltetése által szilárdítja; s midőn a fogakat és a foghúst minden ártalmas anyagtól megtisztítja, a szájnak kellemes frissességet kölcsönöz és már rövid használat után eltávolítja a kellemetlen szagot

Anatherin-fogpasta

Dr. Popp J. G. cs. kir. udv. fogorvos Bécsben.

Ezen készítmény a lehelet frissességét és tisztaságát fenntartja, azonkívül a fogaknak hófehérséget kölcsönöz, azok romlását megakadályozza és a foghúst erősíti.

Dr. Popp J. G. növény-fogpora

A fogakat oly szépen tisztítja, hogy annak naponkinti használata által nemcsak a közönséges fogkö eltávolítottatik, hanem a fogak zománca és finomsága is mindinkább tökéletesbül. E kifizű szájviz kapható Szentesen: a gyógyszerárakban, ugyszinte a megyének minden gyógyszerárában és dszárkereskedésében.

Figyelmeztetésül: Készítményeim gyakori hamisításai arra kényszerítetnek, hogy azokat egyenesen, posta útján küldjem széjjel.

Dr. Popp J. G. cs. k. udvari fogorvos Bécsben.

Az őszi évadra

ajánljuk a legújabbat mindennemű **ruhakelmékből**, ugymint: **rips, cheviot, kártoly (camgarn) terro, sít; fekete és színes selyemszövetek és bársonyok, vászon árúk, butorszövetek és szőnyegek.**

Dús raktár

női ruhák, köpenyek, felöltők és bundákból legújabb divat szerint.

Mély tisztelettel a

hölgy-divatáruk és kész ruha-neműek csarnoka

a „bécsi világiállításához“

Budapesten, hatvani-utca, 2. szám, a régi posta-épületben.

Vidéki rendelvények után vétel mellett pontosan és lelkiismeretesen eszközöltetnek.

Minták ingyen és bérmentve.

Egy tanonc

felvétetik Seres Lajos vegyes kereskedésében.

Boltoknak

kiadó a volt Rambovszki kávéház.

Alulírott van szerencsém magamat a nagyérdemű hölgyek és családi-körök figyelmébe ajánlani bárminemű

női öltözetek

izlésteljes elkészítésére.

Ismerve a mostoha idő pénzzük viszonyát, áraitam a legmérsékeltbben számítva; s miután családi helyzetem újra rendben van, mely által eddig akadályozva voltam, azon tiszteletteljes kérelemmel járulok a n. é. hölgyek elé, hogy megrendeléseikkel engem szerencsétlenni sziveskedjenek.

A gyors és pontos kiszolgáltatásról gondoskodtam.

Zsoldos János,
női-szabó-iparos.

Lakásom: Ujpatika-utca, saját házamban.